

2. Środków skażających a także środków badania, naczyń i przyrządów, potrzebnych do przeprowadzenia skażenia i stwierdzenia, czy skażenie zostało dokonane w sposób należyty, powinien dostarczyć ten, kto zgłasza kwas do skażenia.

3. Wytwórnice i zakłady oczyszczania kwasu octowego mogą poddać skażeniu dozwoleńnymi środkami dowolną ilość o zawartości ponad 200 kg kwasu zdatnego do spożycia także przed otrzymaniem zamówień, już w chwili przystąpienia do napełniania naczyń gotowym kwasem. Skażenie może nastąpić bądź w specjalnie na ten cel przeznaczonym zbiorniku lub w naczyniach już po ich nalaniu i ma być dokonane pod nadzorem urzędnika K. S., ze sporządzeniem o tym odnośnego protokołu."

5) W załączniku K do § 214 w uwadze 1 wyrazy: „blisko 3%” zastępuje się wyrazami: „blisko 3½, 6 lub 10%, dla octu winnego zaś blisko 5%”.

6) W załączniku L do § 286 i 291 wprowadza się następujące zmiany: skreśla się wyrazy: „Kwas octowy o mocy powyżej 60% wag. należy uznać za nadający się do celów spożywczych. Kwas octowy o mocy poniżej 60% wag. ma być zbadany przez urzędników K. S. pod względem przydatności do celów spożywczych według punktów 1 i 2”; w dziale „Pobieranie próbek” wyrazy: „próbki po 0,1 kg” zastępuje się wyrazami: „próbki po 0,25 kg”; w dziale „Wykonanie oznaczenia” wyrazy: „2n roztworu ługu” zastępuje się wyrazami: „1n roztworu ługu”; oznaczenie „4,8” zastępuje się: „2,4”; nazwę działu „Sprawdzanie 2n roztworu ługu” zastępuje się wyrazami: „Sprawdzanie 1n roztworu ługu” oraz w treści tego działu wyrazy: „2n roztworu ługu” zastępuje się wyrazami: „1n roztworu ługu”; wyrazy: „50 cm³ 1n roztworu kwasu” zastępuje się wyrazami: „25 cm³ 1n roztworu kwasu”; oznaczenie „24,7” zastępuje się „24,8” i oznaczenie „25,3” zastępuje się „25,2”.

7) We wzorze księgi Nr 12 do § 14 nagłówek nad rubrykami 21, 22 i 23 otrzymuje brzmienie następujące:

Obrót octem gotowym o 10% zawartości kwasu octowego		
Otrzymano	Wydano	Pozostaje
21	22	23

§ 2. (1) Istniejące przed dniem 1 stycznia 1938 r. wytwórnice octu fermentacyjnego oraz esencji octowej obowiązane są do dnia 1 stycznia 1939 r. przystosować swe urządzenia do przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu niniejszym, a rozlewnie octu fermentacyjnego, esencji octowej i octu z esencji octowej — do dnia 1 kwietnia 1938 r.

(2) Rozlewnie octu fermentacyjnego, esencji octowej i octu z esencji octowej, istniejące przed dniem 1 stycznia 1938 r. obowiązane są do dnia 1 kwietnia 1938 r. zgłosić prowadzenie zakładów (§§ 214-a i 291-a wymienionego w ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r.); jako dowód zgłoszenia rozlewnia powinna posiadać potwierdzenie odbioru zgłoszenia właściwego urzędu skarbowego.

(3) Zapasy octu fermentacyjnego, esencji octowej i octu z esencji octowej oraz naczynia z tymi wyrobami nie odpowiadające przepisom wymienionego w ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. mają być zlikwidowane do dnia 1 lipca 1938 r.; po tym terminie sprzedaż przez wytwórnice, rozlewnie i zakłady sprzedaży octu fermentacyjnego, esencji octowej i octu z esencji octowej nie odpowiadających pod względem zawartości kwasu octowego i rodzaju opakowania przepisom wymienionego wyżej rozporządzenia jest zabroniona.

(4) Izby skarbowe mogą w poszczególnych przypadkach przedłużyć czasokres, podany w przepisach ust. 3, jednak nie dłużej niż na przeciąg 6 miesięcy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

576

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 listopada 1937 r.

w sprawie pożyczek zaciąganych za granicą w zagranicznych środkach płatniczych.

Na podstawie art. 15 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami

płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) w brzmieniu ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 488) zarządzam co następuje:

§ 1. Nie wymaga zezwolenia, przewidzianego w art. 8 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) w brzmieniu ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 488), przekazywanie za granicę środków płatniczych, jeżeli następuje za pośrednictwem Banku Polskiego lub banku dewizowego:

1) tytułem zwrotu pożyczek, otrzymanych po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przez osoby, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, od cudzoziemców, bądź też

2) tytułem zapłaty odsetek od takich pożyczek.

§ 2. Przepis paragrafu poprzedzającego ma zastosowanie pod warunkiem, że:

1) oprocentowanie otrzymanej, pożyczki nie przekracza stosowanej w dniu zawarcia umowy o pożyczkę stopy dyskontowej Banku Polskiego dla dyskonta weksli, opiewających na złote, a odsetki są obliczane nie częściej niż raz na trzy miesiące,

2) suma pożyczki wpłynęła do kraju z zagranicy w zagranicznych środkach płatniczych, które w terminie dni 7 od otrzymania zostały przez biorącego pożyczkę odprzedane Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu,

3) biorący pożyczkę — niezależnie od obowiązku, ciążącego na nim z mocy art. 9 ust. (2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi — przy odprzedawaniu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu otrzymanych z tej pożyczki zagranicznych środków płatniczych zgłosił tejże instytucji wszystkie warunki pożyczki i jej oprocentowania, a ponadto w przypadkach, gdy termin zwrotu pożyczki nie został z góry określony, lecz uzależniony jest od wypowiedzenia, niezwłocznie po wypowiedzeniu zgłosił powyższej instytucji termin zwrotu pożyczki, oraz

4) zwrot pożyczki w całości lub w części bądź zapłata odsetek następuje zgodnie z warunkami zgłoszonymi w myśl ustępu poprzedzającego.

§ 3. Zagraniczne środki płatnicze, przekazywane za granicę na zasadzie § 1, opiewać mogą tylko na tę walutę, w jakiej suma pożyczki odprzedana została w myśl § 2 ust. 2). Przekazanie nie może nastąpić wcześniej niż na 7 dni przed terminem zwrotu pożyczki, bądź wymagalności odsetek. Terminy te ustala się na podstawie warunków pożyczki, zgłoszonych w myśl § 2 ust. 3).

§ 4. Komisja Dewizowa jest upoważniona do wykonywania kontroli nad stosowaniem przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

94400

Cena 25 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Dz. Ustaw 30-130.